

Så sker der jo alligevel det, at efter 2-3 generationer er de blevet integreret, de er blevet danske, også selv om de i kraft af deres selvfølgeligelige religionsfrihed bevarede deres forældres tro. Efter datidens målestok var de grupper, jeg nævner her, fuldt så fremmedartede som mange af vor tids flygtninge og indvandrere.

Dem, jeg nævner her, blev der også skulet til, dem blev der også advaret imod og sat spørgsmålstegn ved. Dengang sagde man også: Vil de ødelægge vores Danmark? Man spurgte: Vil de gøre vores lokalsamfund, altså her hvor vi lever, mere underlige, end vi synes om? Det var dengang, da ordet multietnisk ikke var opfundet endnu. Og svaret er jo, at lokalsamfundene med mange indvandrere og flygtninge på godt og ondt blev en lille smule anderledes. Men danskheden klarede sig endda.

Regeringens holdning til de 240.000 fremmede statsborgere, vi har i Danmark, er klar. For os er det ikke i sig selv et problem, at indvandrere og flygtninge har en anden kultur, et andet udseende, en anden religion eller en anden etnisk baggrund.

Til gengæld er det et problem og et meget stort problem, hvis uforholdsmæssigt mange af dem er vedvarende fremmedsprogede, vedvarende arbejdsløse og derfor bliver stadig mere marginaliserede.

Det er løsningen af disse helt konkrete problemer, som jo i meget høj grad er af social art, som Danmark har været alt for lang tid om at komme i gang med. Under den borgerlige regering, det vil sige i 10 år, tog man ikke disse problemer, der knyttede sig til integrationen, alvorligt. Det blev ikke til ret meget andet end snak. Ingen initiativer til integration, ingen lovgivning, ikke noget, der overhovedet tog konkret fat.

Derfor har vi i dag et efterslæb, og derfor er jeg også glad for, at integrationsudvalget, som meget snart afslutter sit arbejde med en betænkning om nødvendigheden af vedholdende krav i integrationsarbejdet, nu giver noget gennemarbejdet, som vi kan gå videre med her i Folketinget. Det er ikke sket før, for tidligere fornægtede man under den borgerlige regering, at der var noget, vi var nødt til at forholde os meget konkret til.

Der er langt mere perspektiv i noget af det, der nu lægges op til fra Integrationsudvalget, end i en oppisket tørklædeangst. Også under den borgerlige regering modtog Danmark et stort antal fremmede statsborgere. Venstre og

De Konservative kunne jo heller ikke stoppe verden og lade Danmark stå af, og det skal jeg naturligvis ikke bebrejde dem. Det ville ingen kunne, men deres nuværende ansvarsflugt og sprælleri sammen med de to fremskridtspartier er næsten en smule for sølle.

Til gengæld er der så grund til at glæde sig over, at man i Danmark hverken henter oplag eller stemmer ved at skræmme ordentlige folk med en anden etnisk baggrund ud. Dem, som jeg vil tillade mig at kalde de ikkeordentlige, dem, der misbruger systemet, skal vi så til gengæld ikke forsvare; de skal behandles med præcis samme fasthed som danskere, der platter på systemet.

Min væsentligste pointe i dagens debat er, at regeringens tillid til danskheden politisk og kulturelt tilsyneladende er langt større end forespørgens.

Forhandling

Pia Kjærsgaard (DF):

Jamen det var jo så fra både statsministeren og ikke mindst indenrigsministeren den sædvanlige fuldstændig overfladiske besvarelse på et ganske alvorligt problem.

Jeg går ud fra, at den lovgivning, som ligger til grund for det her, er vedtaget af de forenede socialdemokratier, og dertil hørte i hvert fald dengang også både Venstre og De Konservative.

Den debat, vi skal have i dag, burde være mere kvalificeret end de besvarelser, som statsministeren og indenrigsministeren har givet.

Jeg vil godt sige til statsministeren, at statsministeren skulle prøve at komme ned, hvor vi andre befinder os, hvor befolkningen befinder sig, i stedet for at tale om, at statsministeren ikke vil ned på det niveau, således som statsministeren sagde i sin besvarelse.

Jeg har bestemt ikke talt om noget kulturfattigt samfund, tværtimod hånede jeg de politikere, som sagde, at det her skulle være en kulturberigelse og dermed satte vores samfund i mis-kredit. Det var det jeg sagde.

Jeg synes også, at indenrigsministerens bemærkninger om en oppisket tørklædeangst hos den danske befolkning direkte var ude af proportion med det indlæg, jeg kom med i min begrundelse for forespørgslen.

Jeg synes, problemet er alvorligt. I de større byer er der stadig væk masser af kriminelle, der dasker frit rundt på gader og veje. Jeg ved godt,